

Länsiväylä kustantaa jo toisen suomalaista strippisarjaa sisältävän kokoomapokkarin, ensimmäisenhän oli *Me muut*.

Jouko Innanen on yksi niistä moniaista sarjakuvantekijöistä, joka on tullut esille myös Kemin sarjakuvakilpailussa. Hänen Into-sarjansa oli silloin stripin ja pitkän kertomuksen ristisiitos – gagit seurasivat toisiaan kronologisessa tarinassa.

Into toimii heti paremmin puhtaan strippinä. Innasella on yksi hyvälle huumorisarjan tekijälle tärkeä ominaisuus: hän pystyy luomaan älyttömän tilanteen, josta revitään runsas määrä erilaisia gageja. Inton kohdalla se on asuntopulan takia parvekkeelle muuttaminen. Intolla on myös luonnetta: hän on hauska tavalla yksinkertainen, jonkinlainen sympaattinen, urbaani Pöyhö-Kustaa, joka on hahmona huvittava, muttei järin omaperäinen. Ehkä juuri tämän tietyn vakiotyyppisyyden vuoksi kaikki Inton toillaukset eivät ole teräviä.

Innasella on viehtymystä sanaleikkeihin, jotka olivat myös *Me Muut* -sarjan vakioaineistoa. Jotkin niistä ovat Intossa todella tuoreita ja hykerryttäviä, osa taas – niinkuin sanaleikkien suhteen usein käy – iäkkäitä ja siksi jäävät mitäänsanomattomiksi.

Into on piirretty kevyen näköisellä sivellinviivalla, joka istuu päähenkilöön ja hänen maailmaansa hyvin. Joissakin kuvissa vähäinen mustan värin käyttö antaa liiankin tasaisen ja vähäkontrastisen yleisvaikutelman.

Into on hyväntuulista ja harmittonta päivittäissarjaa, joka ei edes pyri ottamaan syvemmin kantaa. Se on myös pääosin onnistunut tuottamaan tuoreita vitsejä, mikä ei ole läheskään itsestäänselvyys näin perinteisen huumorisarjan kyseessä ollessa. Ilmeisesti huumoristrippi on nousussa Suomessa – kiitos myös Länsiväylän, joka ei mene helppoon ulkomaiseen.

Johanna Sinisalo

